

Collect

Most merciful God, who by the death and resurrection of your Son Jesus Christ delivered and saved the world: grant that by faith in him who suffered on the cross we may triumph in the power of his victory; through Jesus Christ your Son our Lord, who is alive and reigns with you, in the unity of the Holy Spirit, one God, now and for ever. Amen

Ezekiel 37:1-14

The hand of the LORD came upon me, and he brought me out by the spirit of the LORD and set me down in the middle of a valley; it was full of bones. He led me all around them; there were very many lying in the valley, and they were very dry. He said to me, "Mortal, can these bones live?" I answered, "O Lord GOD, you know." Then he said to me, "Prophecy to these bones, and say to them: O dry bones, hear the word of the LORD. Thus says the Lord GOD to these bones: I will cause breath to enter you, and you shall live. I will lay sinews on you, and will cause flesh to come upon you, and cover you with skin, and put breath in you, and you shall live; and you shall know that I am the LORD." So I prophesied as I had been commanded; and as I prophesied, suddenly there was a noise, a rattling, and the bones came together, bone to its bone. I looked, and there were sinews on them, and flesh had come upon them, and skin had covered them; but there was no breath in them. Then he said to me, "Prophecy to the breath, prophecy, mortal, and say to the breath: Thus says the Lord GOD: Come from the four winds, O breath, and breathe upon these slain, that they may live." I prophesied as he commanded me, and the breath came into them, and they lived, and stood on their feet, a vast multitude. Then he said to me, "Mortal, these bones are the whole house of Israel. They say, 'Our bones are dried up, and our hope is lost; we are cut off completely.' Therefore prophecy, and say to them, Thus says the Lord GOD: I am going to open your graves, and bring you up from your graves, O my people; and I will bring you back to the land of Israel. And you shall know that I am the LORD, when I open your graves, and bring you up from your graves, O my people. I will put my spirit within you, and you shall live, and I will place you on your own soil; then you shall know that I, the LORD, have spoken and will act," says the LORD.

Psalms 130

Out of the depths I cry to you, O LORD. Lord, hear my voice! Let your ears be attentive to the voice of my supplications! If you, O LORD, should mark iniquities, Lord, who could stand? But there is forgiveness with you, so that you may be revered. I wait for the LORD, my soul waits, and in his word I hope; my soul waits for the Lord more than those who watch for the morning, more than those who watch for the morning. O Israel, hope in the LORD! For with the LORD there is steadfast love, and with him is great power to redeem. It is he who will redeem Israel from all its iniquities.

Romans 8:6-11

To set the mind on the flesh is death, but to set the mind on the Spirit is life and peace. For this reason the mind that is set on the flesh is hostile to God; it does not submit to God's law-- indeed it cannot, and those who are in the flesh cannot please God. But you are not in the flesh; you are in the Spirit, since the Spirit of God dwells in you. Anyone who does not have the Spirit of Christ does not belong to him. But if Christ is in you, though the body is dead because of sin, the Spirit is life because of righteousness. If the Spirit of him who raised Jesus from the dead dwells in you, he who raised Christ from the dead will give life to your mortal bodies also through his Spirit that dwells in you.

John 11:1-45

Now a certain man was ill, Lazarus of Bethany, the village of Mary and her sister Martha. Mary was the one who anointed the Lord with perfume and wiped his feet with her hair; her brother Lazarus was ill. So the sisters sent a message to Jesus, "Lord, he whom you love is ill." But when Jesus heard it, he said, "This illness does not lead to death; rather it is for God's glory, so that the Son of God may be glorified through it."

خداوند ای مهربانترین، کسی که با مرگ و رستاخیز فرزندت عیسی مسیح جهان را رهایی دادی و نجات دادی: یاری رسان که با ایمان به او، کسی که بر روی صلیب رنج کشید بتوانیم پیروز شویم از طریق عظمت پیروزی؛ بواسطه فرزندت و خداوند ما عیسی مسیح، کسی که زنده است و با تو حکومت می کند، در وحدت روح القدس، خدایی یکتا، تا ابدالابد.

قدرت خداوند وجود مرا دربرگرفت و روح او مرا به دره‌ای که پر از استخوانهای خشک بود، برد. استخوانها در همه جا روی زمین پخش شده بودند. او مرا در میان استخوانها گردانید. بعد به من گفت: "ای انسان خاکی، آیا این استخوانها می‌توانند دوباره جان بگیرند و انسانهای زنده‌ای شوند؟" گفتم: "ای خداوند، تو می‌دانی." آنگاه به من فرمود که به استخوانها بگویم: "ای استخوانهای خشک که کلام خداوند گوش دهید! او می‌گوید: من به شما جان می‌بخشم تا دوباره زنده شوید. گوشت و پی به شما می‌دهم و با پوست، شما را می‌پوشانم. در شما روح می‌دمم تا زنده شوید. آنگاه خواهید دانست که من خداوند هستم." آنچه را که خداوند فرموده بود به استخوانها گفتم. ناگهان سروصدایی برخاست و استخوانهای هر بدن به یکدیگر پیوستند! سپس در حالیکه نگاه می‌کردم، دیدم گوشت و پی بر روی استخوانها ظاهر شد و پوست، آنها را پوشانید. اما بدنها هنوز جان نداشتند. خداوند به من فرمود: "ای انسان خاکی به روح بگو از چهار گوشه دنیا بیاید و به بدنهای این کشته‌شدگان بدمد تا دوباره زنده شوند." پس همانطور که خداوند به من امر فرموده بود گفتم و روح داخل بدنها شد و آنها زنده شده، ایستادند و لشکری بزرگ تشکیل دادند. سپس خداوند معنی این رؤیا را به من فرمود: "این استخوانها قوم اسرائیل هستند؛ آنها می‌گویند: "ما بصورت استخوانهای خشک شده در آمده‌ایم و همه‌امیدهایمان بر باد رفته است." ولی تو به ایشان بگو که خداوند می‌فرماید: "ای قوم من اسرائیل، من قبرهای اسارت شما را که در آنها دفن شده‌اید می‌گشایم و دوباره شما را زنده می‌کنم و به مملکت اسرائیل بازمی‌گردانم. سرانجام، ای قوم من، خواهید دانست که من خداوند هستم. روح خود را در شما قرار می‌دهم و شما بار دیگر احیا شده، به وطن خودتان بازمی‌گردید. آنوقت خواهید دانست من که خداوند هستم به قولی که داده‌ام عمل می‌کنم."

ای خداوند، از گرداب غم نزد تو فریاد برمی‌آورم. خداوند، صدای مرا بشنو و به ناله‌ام گوش فرا ده! ای خداوند، اگر تو گناهان ما را به نظر آوری، کیست که بتواند تیره شود؟ اما تو گناهان ما را می‌بخشی، پس تو را گرامی می‌داریم و از تو اطاعت می‌کنیم. من بی‌صبرانه منتظر خداوند هستم و به وعده‌ای که داده است امید بسته‌ام. آری، من منتظر خداوند هستم بیش از کشیک‌چینی که منتظر دمیدن سپیده صبح هستند! ای اسرائیل، به خداوند امیدوار باش، زیرا رحمت او عظیم است؛ اوست که می‌تواند ما را نجات بخشد. خداوند اسرائیل را از همه گناهانش نجات خواهد داد.

اگر از روح خدا پیروی کنیم، حیات و آرامش نصیبمان می‌گردد؛ اما اگر از طبیعت کهنه خود پیروی کنیم، چیزی جز مرگ و هلاکت بدست نخواهیم آورد. زیرا طبیعت گناه‌لود ما، برضد خداست و هرگز از احکام خدا اطاعت نکرده و نخواهد کرد. از اینرو، آنانی که عنان زندگی‌شان در دست طبیعت کهنه گناه‌لودشان است و هنوز در پی خواهشهای ناپاک سابق خود هستند، نمی‌توانند خدا را راضی کنند. البته شما چنین نیستید. چنانچه روح خدا در وجود شما ساکن باشد، عنان زندگی‌تان در دست طبیعت تازه‌تان خواهد بود. به یاد داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او اصلاً مسیحی نیست. با اینحال، اگر چه مسیح در وجود شما زندگی می‌کند، اما سرانجام بدن‌تان در اثر عواقب گناه خواهد مرد، ولی روح‌تان زنده خواهد ماند، زیرا مسیح روح‌تان را آمرزیده است. و اگر روح خدایی که عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، در وجود شما باشد، همان خدا بدنهای فانی شما را نیز پس از مرگ بوسیله همین روح که در وجود شماست، زنده خواهد کرد.

روزی، شخصی به نام ایلعازر، که برادر مریم و مرتا بود، بیمار شد. ایشان در بیت عنیا زندگی می‌کردند. مریم همان کسی است که عطر گرانبهایش را بر پایهای عیسی ریخت و با موهای خود آنها را خشک کرد. آن دو خواهر برای عیسی پیغام فرستاده، گفتند: "آقا، دوست عزیزتان سخت بیمار است."

Accordingly, though Jesus loved Martha and her sister and Lazarus, after having heard that Lazarus was ill, he stayed two days longer in the place where he was. Then after this he said to the disciples, "Let us go to Judea again." The disciples said to him, "Rabbi, the Jews were just now trying to stone you, and are you going there again?" Jesus answered, "Are there not twelve hours of daylight? Those who walk during the day do not stumble, because they see the light of this world. But those who walk at night stumble, because the light is not in them." After saying this, he told them, "Our friend Lazarus has fallen asleep, but I am going there to awaken him." The disciples said to him, "Lord, if he has fallen asleep, he will be all right." Jesus, however, had been speaking about his death, but they thought that he was referring merely to sleep. Then Jesus told them plainly, "Lazarus is dead. For your sake I am glad I was not there, so that you may believe. But let us go to him." Thomas, who was called the Twin, said to his fellow disciples, "Let us also go, that we may die with him." When Jesus arrived, he found that Lazarus had already been in the tomb four days. Now Bethany was near Jerusalem, some two miles away, and many of the Jews had come to Martha and Mary to console them about their brother. When Martha heard that Jesus was coming, she went and met him, while Mary stayed at home. Martha said to Jesus, "Lord, if you had been here, my brother would not have died. But even now I know that God will give you whatever you ask of him." Jesus said to her, "Your brother will rise again." Martha said to him, "I know that he will rise again in the resurrection on the last day." Jesus said to her, "I am the resurrection and the life. Those who believe in me, even though they die, will live, and everyone who lives and believes in me will never die. Do you believe this?" She said to him, "Yes, Lord, I believe that you are the Messiah, the Son of God, the one coming into the world." When she had said this, she went back and called her sister Mary, and told her privately, "The Teacher is here and is calling for you." And when she heard it, she got up quickly and went to him. Now Jesus had not yet come to the village, but was still at the place where Martha had met him. The Jews who were with her in the house, consoling her, saw Mary get up quickly and go out. They followed her because they thought that she was going to the tomb to weep there. When Mary came where Jesus was and saw him, she knelt at his feet and said to him, "Lord, if you had been here, my brother would not have died." When Jesus saw her weeping, and the Jews who came with her also weeping, he was greatly disturbed in spirit and deeply moved. He said, "Where have you laid him?" They said to him, "Lord, come and see." Jesus began to weep. So the Jews said, "See how he loved him!" But some of them said, "Could not he who opened the eyes of the blind man have kept this man from dying?" Then Jesus, again greatly disturbed, came to the tomb. It was a cave, and a stone was lying against it. Jesus said, "Take away the stone." Martha, the sister of the dead man, said to him, "Lord, already there is a stench because he has been dead four days." Jesus said to her, "Did I not tell you that if you believed, you would see the glory of God?" So they took away the stone. And Jesus looked upward and said, "Father, I thank you for having heard me. I knew that you always hear me, but I have said this for the sake of the crowd standing here, so that they may believe that you sent me." When he had said this, he cried with a loud voice, "Lazarus, come out!" The dead man came out, his hands and feet bound with strips of cloth, and his face wrapped in a cloth. Jesus said to them, "Unbind him, and let him go." Many of the Jews therefore, who had come with Mary and had seen what Jesus did, believed in him.

Prayer after Communion

Lord Jesus Christ, you have taught us that what we do for the least of our brothers and sisters we do also for you: give us the will to be the servant of others as you were the servant of all, and gave up your life and died for us, but are alive and reign, now and for ever. Amen,

وقتی عیسی این خبر را شنید فرمود: "این بیماری موجب مرگ ایلعازر نخواهد شد، بلکه باعث بزرگی و جلال خدا خواهد گشت، و من، فرزند خدا نیز از این رویداد جلال خواهم یافت." عیسی با اینکه نسبت به مرثا و مریم و ایلعازر لطف خاصی داشت، با این حال وقتی خبر بیماری ایلعازر را شنید، در محلی که بود، دو روز دیگر نیز ماند. پس از آن، به شاگردان خود فرمود: "بیباید به یهودیه بازگردیم." شاگردان اعتراض کرده، گفتند: "همین چند روز پیش بود که سران یهود می‌خواستند شما را در یهودیه بکشند. حال می‌خواهید باز به آنجا بروید؟" عیسی جواب داد: "در روز، دوازده ساعت هوا روشن است. تا زمانی که همه جا روشن است مردم می‌توانند راه بروند و نیفتند. آنها راه را می‌بینند زیرا از نور این جهان برخوردارند. فقط در شب است که خطر افتادن وجود دارد، چون هوا تاریک است." آنگاه فرمود: "دوست ما ایلعازر خوابیده است و من می‌روم تا او را بیدار کنم." شاگردان تصور کردند که منظور عیسی اینست که ایلعازر دیشب راحت خوابیده است. از این رو گفتند: "پس حالش خوب خواهد شد." ولی منظور عیسی این بود که ایلعازر مرده است. آنگاه عیسی بطور واضح فرمود: "ایلعازر مرده است. و من خوشحالم که در کنار او نبودم، چون مرگ او یک بار دیگر به شما فرصت خواهد داد که به من ایمان آورید. حال بیباید نزد او برویم." یکی از شاگردان او به نام "توما" که معنی اسمش "دوقلو" بود، به شاگردان دیگر گفت: "بیباید ما نیز برویم و با او بمیریم." وقتی به بیت‌عنیا رسیدند، شنیدند که ایلعازر را چهار روز پیش بخاک سپرده‌اند. بیت‌عنیا فقط چند کیلومتر تا شهر اورشلیم فاصله داشت. از اینرو، عده‌ای از سران قوم یهود برای تسلیت گفتن به مرثا و مریم، از اورشلیم به آنجا آمده بودند. وقتی به مرثا خبر دادند که عیسی آمده است، برخاست و بی‌درنگ به پیشواز او رفت، ولی مریم در خانه ماند. مرثا به عیسی گفت: "سرورم، اگر اینجا بودید، برادرم از دست نمی‌رفت. حال نیز دیر نشده است؛ اگر از خدا بخواهید، برادرم دوباره زنده خواهد شد." عیسی فرمود: "مرثا، برادرت حتماً زنده خواهد شد." مرثا گفت: "بلی، البته می‌دانم که برادرم در روز قیامت مانند دیگران زنده خواهد شد." عیسی فرمود: "آن کسی که مردگان را زنده می‌کند و به ایشان زندگی می‌بخشد، من هستم. هر که به من ایمان داشته باشد، اگر حتی مانند دیگران بمیرد، بار دیگر زنده خواهد شد. و چون به من ایمان دارد، زندگی جاوید یافته، هرگز هلاک نخواهد شد. مرثا! آیا به این گفته‌م من ایمان داری؟" مرثا گفت: "بلی استاد، من ایمان دارم که شما مسیح، فرزند خدا هستید، همانکه منتظرش بودیم." آنگاه مرثا به خانه بازگشت و مریم را از مجلس عزاداری بیرون برد و به او گفت: "عیسی اینجاست و می‌خواهد تو را ببیند." مریم فوراً نزد عیسی رفت. عیسی بیرون ده در همان جا منتظر ایستاده بود. سران قوم که در خانه سعی می‌کردند مریم را دلداری دهند، وقتی دیدند که او با عجله از خانه بیرون رفت، فکر کردند به سر قبر می‌رود تا باز گریه کند. پس ایشان نیز بدنبال او رفتند. وقتی مریم نزد عیسی رسید، به پاهای او افتاد و گفت: "سرورم، اگر اینجا بودید، برادرم نمی‌مرد." وقتی عیسی دید که مریم گریه می‌کند و سران قوم نیز با او ماتم گرفته‌اند عمیقاً متأثر و پریشان گردید. او پرسید: "کجا او را دفن کرده‌اید؟" گفتند: "بفرمایید، ببینید." عیسی گریست. سران یهود به یکدیگر گفتند: "بیبیند چقدر او را دوست می‌داشت." ولی بعضی می‌گفتند: "این مرد که چشمان کور را باز کرد، چرا نتوانست کاری کند که ایلعازر زنده بماند؟" عیسی فرمود: "سنگ را کنار بزنید!" ولی مرثا، خواهر ایلعازر گفت: "حالا دیگر متعفن شده، چون چهار روز است که او را دفن کرده‌ایم." عیسی فرمود: "مگر نگفتم اگر ایمان بیاوری، کارهای عجیب از خدا می‌بینی؟" پس سنگ را کنار زدند. آنگاه عیسی به آسمان نگاه کرد و فرمود: "پدر، شکر می‌کنم که دعای مرا شنیده‌ای. البته همیشه دعایم را می‌شنوی ولی این را بخاطر مردمی که اینجا هستند گفتم، تا ایمان آورند که تو مرا فرستاده‌ای."

سپس با صدای بلند فرمود: "ایلعازر، بیرون بیا!" ایلعازر از قبر بیرون آمد، در حالی که تمام بدنش در کفن پیچیده شده و پارچه‌ای سر و صورتش را پوشانده بود. عیسی فرمود: "او را باز کنید تا بتواند راه برود." بعضی از سران قوم که با مریم بودند و این معجزه را دیدند، به عیسی ایمان آوردند.

ای خداوند عیسی مسیح، به ما آموختی که برای کوچکترین برادران و خواهران خود چه کنیم برای شما نیز خواهیم کرد: به ما اراده ای عطا کن که خدمتگزار دیگران باشیم همانگونه که شما خدمتگزار همه بودید، و زندگی را ترک کردی و برای ما جان دادی، اما زنده ای و حکومت می‌کنی، تا ابدالابد.